

Mor als 80 anys Pere Crusellas

Xavier Solanas

Amb les notes jazzístiques del 15è Festival Jazz Granollers de fons morí dissabte passat als 80 anys, Pere Crusellas i Solsona, home polifacètic i àmpliament conegut als ambients empresarials, culturals, socials i esportius de la ciutat degut a l'estreta vinculació que al llarg de la seva vida va mantenir amb entitats, clubs i grups d'amics, entre els que destaca d'una forma especial La Nau, que amb la seva mort perd un altre tripulant. Lligat professionalment al sector tèxtil que va tenir en l'empresa familiar Manufactures Crusellas SA un referent, en Pere va estudiar teoria Tèxtil a l'Escola Municipal de Treball i amb el pas dels anys es va establir pel seu compte.

Granollerí entusiasta a tots els nivells, aquest atleta formà part en la seva joventut de la plantilla del BM Granollers en l'etapa del Balonmano a onze, jugant i formant parella amb Cabrera i Gasset. Una de les seves grans aficions va ser el muntanyisme que realitzà amb el seu company Caballeria per tot Catalunya a través de la seva vinculació amb l'Agrupació Excursionista de Granollers. Amb motiu, l'any 2003 de la celebració del 75è aniversari de l'entitat, el soci número 22 participà activament en les activitats que es van realitzar, tot formant part del grup d'entusiastes que pujaren a El Sui. Era un gran enamorat de la Vall del Congost: "És preciosa en el seu conjunt, ja que el Pla de la Calma, el Tagamanent, el Coll Formic, Matagalls i els Cingles de Bertí, presenten realment aspectes meravellosos". Sobre la relació amb l'AEG -recentment va rebre la Placa d'Honor de l'entitat-, es troben els seus testimonis al Butlletí especial núm. 202 de l'Agrupació publicat amb motiu del 75è aniversari.

La música del jazz en general i

Pere Crusellas i Solsona.

la història del Jazz Club Granollers de la qual formà part activa durant els anys 40, 50 i 60 a nivell de la junta directiva, saben del seu entusiasme i el seu treball en aquest camp, destacant, entre d'altres coses, el pregó que sobre els 50 anys del Jazz Club a Granollers va fer el 1984 amb motiu de la Fira i Festes

de l'Ascensió. Entusiasta d'aquest gènere musical, va dir en una entrevista realitzada el 1991 que "si no hi ha swing, el jazz és foraster" i va manifestar sobre el club: "La primera etapa, la corresponent als anys 30, ha estat la millor: (...) Particularment, recordo especialment l'etapa que va dels 40 als 60, durant la qual jun-

tament amb Esteve Colomer i Manel Clot feiem el butlletí informatiu". Unit també a d'altres entitats culturals com el Centre d'Estudis de l'AC, i estudiós de fets històrics, el passat 27 de maig publicà en aquestes pàgines el resultat de les seves incursions en el tema del tràgic bombardeig de Granollers de 1938. L'any 1998, publicà el llibre titulat "60 anys després".

En aquest repàs per la vida d'aquest granollerí no hi podia faltar una passejada per la vida de La Nau, que perd el tripulant i autor del pròleg del llibre que sobre aquest grup d'amics va escriure el 1987 Artur Montagud que li dedicà els següents versos: "Volem que la nova vida / sols et porti benaurances, / i tenim grans esperances / tots els membres de La Nau / (d'aquesta Nau beneïda), / de que visquis sempre en pau / i siguis feliç sens mida. (...) Ja veuràs, / ja veuràs, / com encara és molt millor / que la música de Jazz". En Pere, que fou enterrat dilluns a la tarda, després de la celebració dels funerals que es van fer a la parròquia del Jaire a la Torreta, estava casat amb Maria Rosa Dorsa i tenia dos fills: Magda i Miquel.

"Si no hi ha swing, el jazz és foraster"

Aquesta era una frase cèlebre d'en **Pere Crusellas**. El coneixia de sempre, era de la colla de La Nau, igual que el meu pare. Va ser ell qui em va ensenyar tot el que sé de jazz. Amb ell vaig entrar a formar part del Jazz Club Granollers. Jo tenia el neguit per aquesta música, però no va ser fins aleshores quan en Pere (juntament amb l'**Esteve Colomer**) no va dubtar a ensenyarme tot el que ell sabia. Li agradava en **Louis Armstrong, Lionel Hampton, Count Basie, Duke Ellington** (encara que, en broma, sempre deia que no sabia tocar el piano), amb ell vaig aprendre a estimar el jazz, el swing, i a combregar d'aquesta religió. Anàvem plegats a concerts, uns li agradaven més, altres menys, però sempre mostrava interès pels corrents més innovadors del jazz, això sí, no es podia estar de repetir la frase: "Si no hi ha swing, el jazz és foraster"

Quan l'any 1990 es va desfer el Jazz Club Granollers, amb ell vam continuar, durant un temps, departint sobre el que ens agradava: escoltar música, assistir a concerts i parlar-ne, sobretot parlar-ne. En Pere no dubtava en fer les coses com ell les veia o pensava, així que l'any passat em va lliurar tota la seva col·lecció de llibres, fotos, revistes i gravacions de jazz (moltes de les peces, incunables) i no cal dir que em va fer sentir orgullós de ser el receptor de tan preuat tresor. Pensar que un amic, un company del jazz es desfeia de tants i tants records, em produí un cert neguit, però ell volia que aquest llegat continués valorat. Cada vegada que miro o lleigeixo algun dels seus llibres, penso en ell i la seva generositat. De ben segur que des d'on és ara, escolta una de les seves melodies preferides: Star Dust.

LLUÍS SITJES PLANAS

Ha muerto el escritor Faust Rodón Forner

A los 81 años de edad, el pasado día 3 falleció en Barcelona el escritor, **Faust Rodón Forner**. En abril de 1994, en una entrevista al escritor barcelonés, publicada en nuestra revista, éste manifestaba con orgullo haber nacido en la parte derecha de l'eixample de Barcelona, en el carrer Girona, al propio tiempo que confesaba sentir una gran debilidad por la comarca del Vallés Oriental, debido a los buenos amigos vallesanos que tenía;

especialmente, cuando recordaba al también escritor, ya desaparecido, **Màrius Lleget Colomer**, natural de Granollers y sobrino de una de las familias más conocidas de esta ciudad.

En 1992, **Rodón**, fue el autor del prólogo del libro de poemas "Llums i ombres i un espai per a la mort", del poeta **Francisco Barbachano**, publicado por *Editorial Tarafa*, y cuya presentación se llevó a cabo en Cardedeu. Fue durante su parlamento en la cena

de presentación, donde **Faust Rodón** dejó patente su gran calidad humana e intelectual, tanto por sus doctos conocimientos, como por su sencillez.

Con su muerte, queda el recuerdo de aquellos almuerzos en la *Fonda Europa* de Granollers, junto a **Lleget, Barbachano** y el mítico y polifacético **Mario Cabré**.

De él quedan en las hemerotecas y bibliotecas, sus artículos, sus cuentos, sus biografías "Toscanini"

y "Franklin al desnudo" y un sinnúmero de interesantes títulos.

Meses antes de que fuese abatido por su larga enfermedad, decía **Faust Rodón** que el escritor es un soñador nato. Seguro que en su sueño eterno, seguirá apostando por los valores del hombre que siempre defendió, aunque desde el más allá, siga creyendo, como Calderón, en los sueños.

Desde estas páginas, vaya la más sincera condolencia para su viuda, la pintora **Montserrat Cosidó**, con nuestro apoyo moral y el mejor de los recuerdos. **RdV**